

LOUISIANA UDSILLINGSKALENDER 2010

(Med forbehold for ændringer)

Pipilotti Rist

Homo sapiens sapiens

7. januar - 25. april 2010

Farven i kunsten

MATISSE, NOLDE, KANDINSKY, MIRÓ, HOCKNEY, KUSAMA M. FL.

Merzbacher Kunststiftung, Werner & Gabrielle Merzbacher

og Louisiana Museum of Modern Art

5. februar - 13. juni 2010

Warhol After Munch

4. juni - 12. september 2010

LOUISIANA CONTEMPORARY

Sophie Calle

23. juni - 24. oktober 2010

Anselm Kiefer

10. september 2010 - 9. januar 2011

Museets åbningstider:

Tirsdag-fredag kl. 11-22. Lørdag, søn- og helligdage kl. 11-18. Mandag lukket.

Internet: www.louisiana.dk

Pipilotti Rist

Homo sapiens sapiens

7. januar - 25. april 2010

Pipilotti Rists videoinstallation *Homo sapiens sapiens*, 2005 beskues liggende i gulvhøjde med øjnene rettet mod et sanseligt himmelhvælv, hvor to nøgne Eva-skikkelser flyder uskyldsrent og lystfyldt omkring. Værket er skabt af den populære schweiziske billedkunstner Pipilotti Rist, og det kan ses som en både markant og poetisk afslutning på gruppeudstillingen *THE WORLD IS YOURS*, museets omfattende præsentation af international samtidskunst.

Homo sapiens sapiens kan ses som en mytologisk fortælling – i slægt med middelalderens kalkmalerier og barokkirkens susende hvælv – udfoldet i technicolor, om nutidens mennesker. Derved udfordrer Pipilotti Rist den sædvanlige måde at 'indtage' kunst på, hvor hun på én gang inddrager såvel beskuerens krop som kroppene i værket i den samme, sansende organisme.

Pipilotti Rist (f. 1962) har i mere end 20 år spillet en markant rolle i den internationale samtidskunst. Hendes værker kredser bl.a. om køn og det feminine, og hun er repræsenteret i Louisianas samling med flere værker, blandt andet videoinstallationen *Sip My Ocean*.

Farven i kunsten

MATISSE, NOLDE, KANDINSKY, MIRÓ, HOCKNEY, KUSAMA M. FL.

Merzbacher Kunststiftung, Werner & Gabrielle Merzbacher

og Louisiana Museum of Modern Art

5. februar - 13. juni 2010

Forårets store udstilling på Louisiana sætter farven i centrum. Farven i kunsten, i verden og i øjet. Udstillingen vil formidle i ord, billeder og gennem interaktive programmer, hvordan kunstnerne op gennem det 20. århundrede enten har betjent sig af farve som koloristisk middel eller forsket i den og fundet nye farver og farvesystemer.

Louisiana har opnået den enestående chance frit at kunne plukke værker ud af den schweiziske *Werner & Gabrielle Merzbachers* righoldige samling, der i 1999 i *The New York Times* blev betegnet som "en af verdens fineste private samlinger af moderne kunst". Udvalget af værkerne er foretaget med farven som udgangspunkt, og sammen med et antal værker fra Louisianas samling er det blevet til en udstilling om farven i kunsten og de mange farvediskussioner gennem hele det 20. århundrede. Udstillingen *Farven i kunsten* er et sandt farvernes overflødhedshorn og afspejler gennem ca. 150 mesterværker, hvordan hen ved 80 kunstnere har arbejdet med farven, og hvilke farveteoretiske overvejelser de har gjort sig.

Warhol After Munch

4. juni - 12. september 2010

Det kan forekomme at være det mærkeligste valg af alle: at sætte *Edvard Munch*, som de fleste opfatter som det inderste sjælelivs maler, sammen med *Andy Warhol*, der normalt rubriceres som overfladens apostel. Men der er tre gode grunde til at gøre det. For det første lavede Warhol i 1984 faktisk en lang række tryk, som er kopier eller snarere versioner af fire hovedmotiver hos Munch – de ikoniske *Skriget*, *Madonna*, *Selvportræt* og *Brochen*. For det andet arbejdede både Warhol og Munch intensivt med grafikken som medium, med begreberne kvantitet og gentagelse som pejlemærker. Begge har de lavet uendelig meget grafik, og begge er de optaget af at variere detaljer fra blad til blad. For det tredje rummer sammenstillingen af Warhol og Munch en offensiv kuratorisk pointe, idet udstillingen ønsker at korrigere billedet af de to ved at vise, at Warhol er mindre overfladisk end han normalt opfattes som og Munch tilsvarende mere overfladisk. De er begge kunstnere, som kender styrken af at have et klart kunstnerisk sprog, der slår igennem med næsten reklame-æstetisk kraft, men som samtidig ved, at dette ikke udelukker et indhold.

Udstillingen *Warhol After Munch* rummer et udvalg af Munchs fire grafiske hovedværker i forskellige udgaver og 30 af Warhols store, farverige versioner heraf.

LOUISIANA CONTEMPORAY

Sophie Calle

23. juni - 24. oktober 2010

Sophie Calle (f. 1953) skaber med sine fotografier, tekster og filminstallationer, hvad man kunne kalde virkelighedsnære fiktioner. Udstillingen på Louisiana viser en række af kunstnerens centrale værker. Værker, der leger med vores virkelighedsopfattelse, blander det private med det kollektive, gerne inddrager journalistik, antropologi eller psykoanalyse og tager afsæt i litteraturen, dagbogen eller fotonovellen.

Sophie Calle, der er en af Frankrigs mest anerkendte nulevende kunstnere, bruger ofte sig selv som narrativt udgangspunkt for værkets fortælling. Det gælder også for *Take Care of Yourself (Prenez Soin De Vous)*, der i 2007 var et af højdepunkterne på Venedig Biennalen, og som netop er blevet omsat til engelsk. Til værket har Calle inviteret et stort antal kvinder til at bruge deres forskellige professionelle færdigheder (fra balletdanser til advokat) til at give deres fortolkning af en e-mail, hvor kunstnerens kæreste gør deres forhold forbi. Resultaterne er både poetiske, rørende og humoristiske udsagn, der tilsammen danner en monumental installation.

Anselm Kiefer

10. september 2010 - 9. januar 2011

Anselm Kiefer har længe stået på listen over efterkrigskunstnere, museet gerne vil vise i det store og perspektivgivende format. Det er der mange og gode grunde til: Kiefer er markant repræsenteret i Louisianas samling, ligesom hans værker ubetinget hører til blandt publikums favoritter. Hertil kommer, at museet med udstillingens godt 70 værker præsterer den første større visning af hans værk i Skandinavien, og endelig afrunder projektet samtidig Louisianas visning af efterkrigskunstens tyske fire-bande: *Polke, Richter, Baselitz* og altså *Kiefer*.

På indholdssiden repræsenterer Kiefer et af de mest markante brud i efterkrigstidens Tyskland. Og det er dette virke over fire årtier, museet ønsker at holde frem. Ikke som en snæver kronologisk udvikling, men som fem afgrænsede tematikker, der hver præciserer et kunstnerisk anliggende, hvor Kiefer kan siges markant at have givet et bud på centrale diskussioner i tiden. De fem temaer er: *Kunstneren og kunstens funktion, Landskabet som myte, Mellem himmel og jord, Stoffet og historien, samt Bogen*.

Udstillingens titel udspringer af kunstnerens særlige insisteren på relevansen af store fortællinger. Hos Kiefer er der tale om myter, som i betydeligt omfang optager klassisk stof, men som alligevel – med kunstnerens biografi in mente – må kaldes både samtidens og kunstnerens egne. At postulere mytestoffets fundamentale betydning for mennesket, som Kiefer gør det, sætter hans værk og dermed udstillingen på diskussionskurs med opinionen i dag.